

Ὁμιλία εἰς τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν (Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες /](#)
[Εὐόριοι & Πανηγυρικοὶ Λόγοι / Ὁρθοδοξία καὶ Ὁρθοπραξία](#)

1. Εἶναι μεγάλα, ἀγαπητοί, καὶ ξεπερνοῦν κάθε ἀνθρώπινη λογικὴ τὰ χαρίσματα πού μᾶς δώρησε σήμερα ὁ φιλόανθρωπος Θεός. Γι' αὐτό λοιπόν ἄς χαιρόμαστε ὅλοι μαζί καὶ χορεύοντας ἀπό χαρά ἄς ὑμνήσουμε τὸν Κύριό μας. Γιατί ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι γιὰ μᾶς ἑορτὴ καὶ πανήγυρη. Ὅπως δηλαδή ἡ μία ἐποχὴ διαδέχεται τὴν ἄλλη καὶ τὸ ἓνα ἠλιοστάσιο τὸ ἄλλο, ἔτσι ἀκριβῶς καὶ στὴν Ἐκκλησία ἡ μία ἑορτὴ διαδέχεται τὴν ἄλλη καὶ μᾶς πηγαίνουν ἀπὸ τὴ μία στὴν ἄλλη. Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες λοιπόν ἑορτάσαμε τὸ σταυρό, τὸ πάθος, τὴν ἀνάσταση, ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ τὴν ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν οὐρανό. Σήμερα ὅμως συναντήσαμε τὴν ἴδια τὴν κορυφὴ τῶν ἀγαθῶν, φθάσαμε στὴ μητρόπολη τῶν ἑορτῶν, βρισκόμαστε στὴν πραγματοποίησι τῆς ὑπόσχεσης τοῦ Κυρίου. «Γιατί ἂν ἐγὼ φύγω», λέγει, «θά σᾶς στείλω ἄλλον Παράκλητο καὶ δέ θά σᾶς ἀφήσω ὀρφανούς» (Ἰω. 16, 7).

Είδατε ένδιαφέρον; είδατε άπειρη φιλανθρωπία; Πρίν από λίγες ήμέρες άνέβηκε στόν ούρανό, ξανακάθισε στό βασιλικό θρόνο, πήρε τή θέση στά δεξιά του Πατέρα καί μάς χαρίζει σήμερα τήν παρουσία του Άγίου Πνεύματος καί έτσι μάς δίνει τά άπειρα ούράνια άγαθά. Γιατί, πές μου, ποιό από αυτά πού συντελοϋν στή δική μας σωτηρία δέν τό έχει δώσει τό Άγιο Πνεϋμα; Αυτό μάς άπαλλάσσει από τήν πνευματική δουλεία, μάς καλεϊ στήν έλευθερία, μάς οδηγεί στήν υιοθεσία καί, γενικά, μάς ξαναγεννά από τήν άρχή, καί μάς ξεφορτώνει τό βαρύ καί άποκρουστικό φορτίο των άμαρτιών. Μέ τή χάρη του Άγίου Πνεύματος βλέπουμε τούς πολλούς ιερείς καί έχουμε τά τάγματα των διδασκάλων. Από τήν πηγή αυτή βγήκε καί τό προφητικό χάρισμα καί ή δύναμη νά θεραπεύουν άσθένειες. Καί όλα τά υπόλοιπα, τά όποια στολίζουν συνήθως τήν Έκκλησία του Θεού, από εκεί έχουν τήν προέλευση. Καί φωνάζει ό Παϋλος λέγοντας.«Όλα αυτά τά χαρίσματα ένεργεί τό ένα καί μοναδικό Άγιο Πνεϋμα, τό όποιο τά μοιράζει χωριστά στόν καθένα όπως θέλει» (Α΄ Κορ 12, 11). Όπως θέλει, λέγει, όχι όπως διατάχθηκε.μοιράζει, δέ μοιράζεται.έχει έξουσία, δέ βρίσκεται κάτω από έξουσία. Γιατί τήν ίδια ακριβώς έξουσία, πού βεβαίωσε στόν Πατέρα, αναθέτει ό Παϋλος καί στό Άγιο Πνεϋμα. Καί όπως λέγει για τόν Πατέρα.«Ο Θεός είναι αυτός πού ένεργεί τά πάντα σ' όλους» (Α΄ Κορ. 12, 6).έτσι καί για τό Άγιο Πνεϋμα.«Καί όλα αυτά τά χαρίσματα», λέγει, «ένεργεί τό ένα καί μοναδικό Άγιο Πνεϋμα, τό όποιο τά μοιράζει χωριστά στόν καθένα όπως θέλει».

Είδες τέλεια έξουσία; Γιατί αυτά πού έχουν τήν ίδια ουσία, είναι φανερό ότι έχουν καί τήν ίδια έξουσία.καί αυτά πού έχουν τήν ίδια άξία, έχουν καί τήν ίδια δύναμη

καί τήν ἴδια ἐξουσία. Μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐπιτύχαμε τήν ἀπαλλαγή ἀπό τίς ἁμαρτίες καί ξεπλύναμε κάθε ἀκαθαρσία. Μέ τή χάρη του ἀπό ἄνθρωποι γίναμε ἄγγελοι, ὅσοι πλησιάσαμε τή χάρη του, χωρίς ν' ἀλλάξουμε τή φύση μας, ἀλλά, πράγμα πού εἶναι πολύ πιό ἀξιοθαύμαστο, παραμένοντας στήν ἀνθρώπινη φύση δείχνουμε ἀγγελική συμπεριφορά. Γιατί τέτοια εἶναι ἡ δύναμη τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καί ὅπως ἡ φωτιά αὐτή πού βλέπουμε, ὅταν παραλάβει τόν μαλακό πηλό, τόν κάνει σκληρό κεραμίδι, ἔτσι ἀκριβῶς καί ἡ φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν παραλάβει μία συνετή ψυχή, καί ἄν ἀκόμα τή βρεῖ πιό μαλακή ἀπό τόν πηλό, τήν κάνει πιό σκληρή ἀπό τό σίδηρο. Ἐπίσης αὐτόν πού πρίν ἀπό λίγο ἦταν μολυσμένος ἀπό τήν ἀκαθαρσία τῶν ἁμαρτιῶν, τόν κάνει ἀμέσως πιό λαμπρό ἀπό τόν ἥλιο.

Αὐτά ἀκριβῶς θέλοντας νά μᾶς διδάξει ὁ μακάριος Παῦλος φώναζε δυνατά λέγοντας. «Μήν πλανᾶστε. οὔτε οἱ πόρνοι, οὔτε οἱ εἰδωλόλατρες, οὔτε οἱ μοιχοί, οὔτε οἱ θηλυπρεπεῖς, οὔτε οἱ παιδεραστες, οὔτε οἱ πλεονέκτες, οὔτε οἱ κλέπτες, οὔτε οἱ μέθυσοι, οὔτε ἐκεῖνοι πού περιπαίζουν καί βρίζουν, οὔτε οἱ ἄρπαγες θά κληρονομήσουν τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 6, 9-10). Καί ἀφοῦ ἀρίθμησε ὅλα, κατὰ κάποιο τρόπο, τά εἶδη τῆς κακίας, καί ἀφοῦ μᾶς δίδαξε ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι τέτοιων ἁμαρτημάτων ἀποξενώνονται ἀπό τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀμέσως πρόσθεσε. «Καί τέτοιοι ἦσατε μερικοί ἀπό σᾶς, ἀλλά λουσθήκατε ἀπό τά ἁμαρτήματα αὐτά, ἁγιασθήκατε καί γίνατε δίκαιοι» (Α΄ Κορ. 6, 11). Πές μου, πῶς καί μέ ποιόν τρόπο; γιατί αὐτό εἶναι πού θέλουμε νά μάθουμε. «Γιατί βαπτισθήκατε στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ», λέγει, «καί στή χάρη τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ μας». Εἶδες, ἀγαπητέ, τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; εἶδες ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐξαφάνισε ὅλη ἐκείνη τήν κακία, καί ὅτι ἐκείνους πού ἦταν προηγουμένως ὑποδουλωμένοι στίς δικές τους ἁμαρτίες, τούς ἀνέβασε ἀμέσως στήν ὑψηλότερη τιμή;

2. Ποιός λοιπόν θά μποροῦσε νά κλάψει καί νά θρηνήσει, ὅπως ἀξίζει, ἐκείνους πού ἐπιχειροῦν νά μιλοῦν περιφρονητικά γιά τήν ἀξία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκείνους πού, σάν νά ἦταν τρελλοί, δέν κατόρθωσαν οὔτε οἱ πολλές εὐεργεσίες νά τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τήν ἀχαριστία τους, ἀλλά τολμοῦν νά κάνουν τά πάντα ἐναντίον τῆς σωτηρίας τους, ἀποστερώντας τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅσο τούς εἶναι δυνατό, ἀπό τή θεϊκή του ἀξία, καί προσπαθοῦν νά τό κατεβάσουν στήν κατηγορία τῶν κτισμάτων; Ἐκείνους θά ἤθελα νά ἐρωτήσω. γιά ποιό λόγο ἐσεῖς πολεμᾶτε τόσο πολύ τήν ἀξία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; ἢ καλύτερα, γιατί πολεμᾶτε τή σωτηρία σας, καί δέ θέλετε νά καταλάβετε τά λόγια πού εἶπε ὁ Σωτήρας στούς μαθητές του; «Πηγαίνετε νά διδάξετε ὅλους τούς λαούς, βαπτίζοντας αὐτούς στό ὄνομα τοῦ Πατέρα καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Ματθ. 28, 19). Εἶδες ὅτι ἔχουν ἰσότιμη ἀξία; Εἶδες ὅτι ἔχουν τέλεια συμφωνία; Εἶδες ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι

ἀδιαίρετη; Μήπως ὑπάρχει κάποια διαφορά ἢ ἀλλαγὴ ἢ ἔλλειψη; Γιατί τολμᾶτε νὰ παραποιεῖτε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου;

Ἦ δέ γνωρίζετε ὅτι καί στά ἀνθρώπινα πράγματα, ἂν κάποιος ἐπιχειρήσει ποτέ ἢ τολμήσει, νὰ προσθέσει ἢ νὰ ἀφαιρέσει κάτι στίς διαταγές τοῦ βασιλιᾶ, πού εἶναι ὁμοίος μας καί ἔχει τήν ἴδια φύση μέ μᾶς, τόν τιμωροῦν μέ τή χειρότερη τιμωρία καί τίποτε δέν μπορεῖ νὰ τόν ἀπαλλάξει ἀπό τήν τιμωρία αὐτήν; Ἐάν στήν περίπτωση τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει τόσο μεγάλος κίνδυνος, πῶς θά μπορούσαν νὰ συγχωρηθοῦν ἐκεῖνοι πού εἶναι τόσο ἀπερίσκεπτοι καί πού προσπαθοῦν νὰ παραποιήσουν τὰ λόγια τοῦ Σωτήρα ὄλων μας καί πού δέ θέλουν ν' ἀκούσουν οὔτε τόν Παῦλο, ὁ ὁποῖος ὅταν ὁμιλεῖ ἔχει μέσα του τό Χριστό καί φωνάζει μέ καθαρή φωνή καί λέγει. «Δέν εἶδε μάτι καί αὐτί δέν ἄκουσε καί ἀνθρώπινος νοῦς δέ φαντάστηκε ἐκεῖνα πού ἐτοίμασε ὁ Θεός γι' αὐτούς πού τόν ἀγαποῦν» (Α΄ Κορ. 2, 9); Ἐάν λοιπόν δέν εἶδε μάτι, οὔτε αὐτί ἄκουσε, οὔτε ἀνθρώπινος νοῦς μπόρεσε νὰ κατανοήσει ἐκεῖνα πού ὁ Θεός ἐτοίμασε γι' αὐτούς πού τόν ἀγαποῦν, πῶς θά μπορέσουμε ἐμεῖς, μακάριε Παῦλε, νὰ τὰ γνωρίσουμε; Περίμενε λίγο καί θ' ἀκούσεις τόν Παῦλο νὰ φανερώνει καί αὐτό. Πρόσθεσε λοιπόν λέγοντας. «Σ' ἐμᾶς ὅμως ὁ Θεός τὰ φανέρωσε μέ τό Ἅγιο Πνεῦμά του» (Α΄ Κορ. 2, 10). Καί οὔτε ἐδῶ σταμάτησε, ἀλλά γιά νὰ δείξει καί τή μεγάλη δύναμή του, καθῶς καί τό ὅτι ἔχει τήν ἴδια οὐσία μέ τόν Πατέρα καί τόν Υἱό, λέγει. «Γιατί τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐξετάζει τὰ πάντα, ἀκόμη καί τὰ κρυφά σχέδια τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 2, 10).

Ἐπειτα θέλοντας νὰ μᾶς κάμει ἀκριβέστερη τή διδασκαλία του μέ παραδείγματα ἀπό τήν ἀνθρώπινη ζωή, πρόσθεσε. «Γιατί, ποιός ἄλλος ἀπό τούς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ ἰδιαίτερα τοῦ ἀνθρώπου, παρά μόνο τό πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι μέσα του; Ἔτσι καί τὰ ἰδιαίτερα τοῦ Θεοῦ κανένας ἄλλος δέ γνωρίζει, παρά μόνο τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 2, 11). Εἶδες τέλεια διδασκαλία; Ὅπως, λέγει, δέν εἶναι δυνατό νὰ γνωρίζει κανένας ἄλλος αὐτά πού εἶναι μέσα στή σκέψη ἑνός ἀνθρώπου, ἀλλά ὁ μόνος του ὁ καθένας γνωρίζει τὰ δικά του, ἔτσι καί τὰ ἰδιαίτερα τοῦ Θεοῦ κανένας δέ γνωρίζει, παρά μόνο τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό εἶναι πολύ μεγάλο καί μέ τό παραπάνω ἀρκετό γιά νὰ ἀποδείξει τήν ἀξία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γιατί μᾶς ἔφερε ἕνα παράδειγμα καί μᾶς λέγει καθαρά ὅτι δέν εἶναι δυνατό νὰ μή γνωρίζει ποτέ κάποιος ἀπό τούς ἀνθρώπους αὐτά πού εἶναι μέσα στή σκέψη του. Ὅπως λοιπόν αὐτό δέν εἶναι δυνατό νὰ γίνῃ, ἔτσι μέ τόση ἀκρίβεια, λέγει, τό Ἅγιο Πνεῦμα γνωρίζει καί τὰ ἰδιαίτερα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά δέν ξέρω πῶς οὔτε μέ τὰ λόγια του αὐτά ὁ μακάριος Παῦλος δέν πείθει ἐκείνους πού στρέφονται μόνοι τους ἐναντίον τῆς σωτηρίας τους καί κάνουν τόσο μεγάλο πόλεμο ἐναντίον τῆς ἀξίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ὅσο μποροῦν τό ἀποξενώνουν αὐτό ἀπό τή θεϊκή του ἀξία καί τό κατεβάζουν στήν ἀσήμαντη θέση τῶν δημιουργημάτων. Ἄλλ' ἂν καί αὐτοί συμπεριφέρονται ἐχθρικά καί εἶναι ἀντίθετοι στά λεγόμενα ἀπό τήν

Άγία Γραφή, ἔμεϊς, ἀφοῦ δεχόμεστε τὰ θεῖα δόγματα σάν ἀποκάλυψη πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, ἄς προσφέρουμε στόν Κύριο τή δοξολογία πού ἀρμόζει, δείχνοντας μαζί μέ τή σωστή πίστη καί τό ὅτι τηροῦμε ἀκριβῶς τήν ἀλήθεια.

Πρός αὐτούς λοιπόν πού ἐπιχειροῦν νά διδάσκουν τά ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνα πού εἶπε τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι ἀρκετά ὅσα εἶπαμε, εἶναι ἀνάγκη ὅμως νά ποῦμε στή δική σας ἀγάπη, γιά ποιό λόγο δέ μᾶς χάρισε ὁ Κύριος ἀμέσως μετά τήν ἄνοδό του στόν οὐρανό τήν αἰτία τῶν τόσων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἄφησε πρῶτα νά περάσουν λίγες ἡμέρες καί νά μείνουν μόνοι τους οἱ μαθητές, καί ὕστερα ἔστειλε κάτω στή γῆ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό δέν ἔγινε ἄσκοπα, οὔτε τυχαῖα. Ἐπειδή δηλαδή γνῶριζε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέ θαυμάζουν μ' ὅμοιο τρόπο τά ἀγαθά πού ἔχουν στά χέρια τους, οὔτε ἐκτιμοῦν τήν ἀξία πού πραγματικά ἔχουν ἐκεῖνα, πού εἶναι εὐχάριστα καί σημαντικά, ἄν δέν ὑπάρχουν καί τά ἀντίθετα. Ἐννοῶ περίπου τό ἐξῆς. γιὰτί πρέπει νά τό πῶ σαφέστερα. Ἐκεῖνος πού εἶναι ὑγιής καί δυνατός στό σῶμα δέν αἰσθάνεται, οὔτε μπορεῖ νά ξέρει καλά, πόσα ἀγαθά τοῦ χάριζε ἡ ὑγεία, ἄν δέν ἀποκτήσει ἀρρωσταίνοντας πείρα καί τῆς ἀρρώστιας. Καί ἐκεῖνος πού βλέπει πάλι τήν ἡμέρα δέ θαυμάζει ὅπως πρέπει τό φῶς, ἐάν δέν τό διαδεχθεῖ τό σκοτάδι τῆς νύχτας. Γιατί, πραγματικά, ἡ πείρα πού ἔχουμε γιά τά ἀντίθετα γίνεται πάντοτε σαφῆς διδάσκαλος γιά ἐκεῖνα, πού ἔτυχε νά ἀπολαύσουμε προηγουμένως.

Γι' αὐτό ἀκριβῶς καί τότε, ἐπειδή οἱ μαθητές εἶχαν ἀπολαύσει παρά πολλά ἀγαθά, ὅταν ἦταν μαζί τους ὁ Κύριος, καί ἦταν πολύ εὐτυχισμένοι ἐπειδή τόν συναναστρέφονταν (γιατί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Παλαιστίνης ἔβλεπαν στά πρόσωπά τους σάν νά ἔβλεπαν σέ κάποια ἀστέρια, ἀφοῦ καί νεκρούς ἀνάσταιναν, καί λεπρούς καθάριζαν, καί δαιμόνια ἔδιωχναν, καί ἀρρώστιες θεράπευαν καί ἔκαναν καί πολλά ἄλλα θαύματα), ἐπειδή λοιπόν ἦταν τόσο σπουδαῖοι καί πασίγνωστοι, γι' αὐτό τούς ἄφησε νά ἀποχωρισθοῦν γιά λίγο ἀπό τή δύναμη πού τούς βοήθοῦσε, ὥστε, ὅταν βρεθοῦν μόνοι τους, νά μάθουν τί τούς χάριζε ἡ παρουσία τῆς ἀγαθότητος τοῦ Κυρίου, καί, ἀφοῦ ἀντιληφθοῦν τά ἀγαθά τοῦ παρελθόντος, νά ὑποδεχθοῦν μέ μεγαλύτερη προθυμία τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πραγματικά, ἐνῶ ἦταν στενοχωρημένοι, τούς παρηγόρησε, καί, ἐνῶ ἦταν σκυθρωποί καί θλιμμένοι γιά τό χωρισμό τους ἀπό τό Διδάσκαλο, τούς φώτισε μέ τό δικό του φῶς, καί, ἐνῶ ἦταν σχεδόν νεκροί, τούς ἀνέστησε καί σκόρπισε τό σύννεφο τῆς λύπης καί τούς ἔβγαλε ἀπό τή δύσκολη θέση.

Ἐπειδή δηλαδή εἶχαν ἀκούσει τά λόγια τοῦ Κυρίου, «Πηγαίνετε νά διδάξετε ὅλα τά ἔθνη», καί βρισκόνταν στή συνέχεια σέ δύσκολη θέση καί δέν ἤξεραν ποῦ πρέπει νά κατευθυνθεῖ ὁ καθένας καί σέ ποιό μέρος τῆς γῆς νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν καί μοιράζει στόν καθένα τά

μέρη τῆς γῆς πού ἔπρεπε νά κηρύξει καί μέ τή γλώσσα πού ἔδωσε, σάν μέ κάποιο σημεῖωμα, γνωρίζει στόν καθένα τά ὄρια τῆς ἐξουσίας καί τῆς διδασκαλίας πού ἔπρεπε ν' ἀναλάβει. Γι' αὐτό ἐμφανίσθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν. Καί ὄχι μόνο γι' αὐτό, ἀλλά γιά νά μᾶς θυμίσει καί κάποια παλιά ἱστορία. Ἐπειδή δηλαδή στά παλιά χρόνια παραλογίσθηκαν οἱ ἄνθρωποι καί θέλησαν νά κτίσουν ἕνα πύργο πού νά φθάνει ὡς τόν οὐρανό, καί μέ τή σύγχυση τῶν γλωσσῶν τους διέλυσε ὁ Θεός τήν κακή ἀπόφασή τους (Ἀναφέρεται στόν πύργο τῆς Βαβέλ. Βλ. Γεν. 11, 1-9), γι' αὐτό καί τώρα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν πετᾷ σ' αὐτούς τό Ἅγιο Πνεῦμα, γιά νά ἐνώσει μ' αὐτό τήν οἰκουμένη πού ἦταν χωρισμένη.

Καί ἔγινε κάτι ἀσυνήθιστο καί παράξενο. Γιατί ὅπως τότε στά παλιά χρόνια γλῶσσες χώρισαν τήν οἰκουμένη καί διέλυσαν τήν κακή συμφωνία, ἔτσι καί τώρα γλῶσσες ἔνωσαν τήν οἰκουμένη καί ὁδήγησαν σέ ὁμόνοια αὐτά πού ἦταν χωρισμένα. Γι' αὐτό λοιπόν ἐμφανίσθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή γλωσσῶν καί σάν πύρινες γλῶσσες γιά τό ἀγκάθι τῆς ἁμαρτίας πού μεγάλωσε πολύ μέσα μας. Γιατί ὅπως ἡ γῆ, ὅταν δέν καλλιεργεῖται, ἐνῶ εἶναι γόνιμη καί πλούσια, βγάζει πολλά ἀγκάθια, ἔτσι ἀκριβῶς καί ἡ ἀνθρώπινη φύση, ἐνῶ εἶναι καλή ἀπό τό δημιουργό της καί κατάλληλη γιά τά ἔργα τῆς ἀρετῆς, ἐπειδή δέ δέχθηκε τό ἄροτρο τῆς εὐσέβειας, οὔτε τό σπόρο τῆς θεογνωσίας, βλάστησε μέσα μας τήν ἀσέβεια σάν ἀγκάθια καί ἄλλα ἄχρηστα φυτά. Καί ὅπως ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς πολλές φορές δέ φαίνεται ἀπό τά πολλά ἀγκάθια καί τά ἄγρια χόρτα, ἔτσι καί ἡ εὐγένεια καί ἡ ἀγνότητα τῆς ψυχῆς μας δέ φαινόταν, μέχρις ὅτου ἦλθε ὁ γεωργός τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἔβαλε τή φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν καθάρισε καί τήν προετοίμασε νά δεχθεῖ τόν οὐράνιο σπόρο.

3. Τόσα πολλά καί ἀκόμη περισσότερα ὑπῆρξαν γιά μᾶς τά ἀγαθά ἀπό τή σημερινή ἡμέρα. Γι' αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, ἄς ἐορτάσουμε καί ἐμεῖς ἀνάλογα μέ τήν ἀξία τῶν ἀγαθῶν πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός, ὄχι στεφανώνοντας τήν πόλη, ἀλλά καλλωπίζοντας τίς ψυχές μας, ὄχι στολίζοντας τήν ἀγορά μέ παραπετάσματα, ἀλλά κάνοντας χαρούμενη τήν ψυχή μας μέ τά ἐνδύματα τῆς ἀρετῆς γιά νά μπορέσουμε ἔτσι καί τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος νά ὑποδεχοῦμε καί τούς καρπούς πού μᾶς προσφέρει ν' ἀποκτήσουμε. Καί ποιός εἶναι ὁ καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ἄς ἀκούσουμε τόν Παῦλο πού λέγει. «Ὁ καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», λέγει, «εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη» (Γαλ. 5, 22). Πρόσεχε τήν ἀκρίβεια τῶν λέξεων καί τή σειρά τῆς διδασκαλίας. Ἐβαλε πρώτη τήν ἀγάπη καί ὕστερα ἀνάφερε τά ἄλλα. Φύτεψε τό δένδρο καί ὕστερα τόν καρπό. Ἐβαλε τά θεμέλια καί ὕστερα πρόσθεσε τήν οἰκοδομή. Ἄρχισε ἀπό τήν πηγὴ καί ὕστερα ἔφθασε στοὺς ποταμούς.

Πράγματι δέν μπορούμε νά αἰσθανθοῦμε πρῶτα τή χαρά, ἂν δέ θεωρήσουμε πρῶτα

ὅτι εἶναι δική μας ἡ χαρά τῶν ἄλλων καί ἄν δέ λογαριάσουμε ὅτι εἶναι δικά μας τά ἀγαθά τῶν συνανθρώπων μας. Καί αὐτά δέν εἶναι δυνατό ποτέ νά φανοῦν ἀπό τίποτε ἄλλο, ἄν δέ μᾶς κυριέψει ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ρίζα, ἡ πηγὴ καί ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν. Γιατί πράγματι σάν ρίζα κάνει νά βλαστήσουν ἅπειρα κλαδιά ἀρετῆς, σάν πηγὴ βγάζει πολλά νερά καί σάν μητέρα σφίγγει μέσα στήν ἀγκαλιά της ἐκείνους πού καταφεύγουν σ' αὐτήν. Αὐτό ἀκριβῶς γνωρίζοντας καί ὁ μακάριος Παῦλος ὀνόμασε τὴν ἀγάπη καρπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί ἄλλοῦ τῆς χάρισε τόσο μεγάλο προτέρημα, ὥστε νά πεῖ ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ τέλεια τήρηση καί ἐκπλήρωση τοῦ νόμου.«Γιατί ἡ ἀγάπη», λέγει, «εἶναι ἡ τέλεια τήρηση καί ἐκπλήρωση τοῦ νόμου» (Ρωμ. 13, 10). Ὁ Κύριος τῶν πάντων δέ θεώρησε καμιὰ ἄλλη προϋπόθεση ἀρκετὴ καί ἀπόδειξη ἀξιόπιστη γιὰ νά φαίνονται οἱ μαθητές του, παρά μόνο τὴν ἀγάπη, λέγοντας.«Μ' αὐτό θά μάθουν ὅλοι ὅτι εἶστε μαθητές μου, ἐάν ἔχετε μεταξύ σας ἀγάπη» (Ἰω. 13, 35).

Γι' αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, ἄς καταφύγουμε ὅλοι σ' αὐτήν, ἄς τὴν ἀγκαλιάσουμε καί μ' αὐτήν ἄς ὑποδεχοῦμε τὴ σημερινὴ ἑορτὴ. Γιατί, ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, ἀδρανοῦν τά πάθη τῆς ψυχῆς. Ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, σταματοῦν οἱ παράλογες σαρκικὲς ἐπιθυμίες τῆς ψυχῆς. «Ἡ ἀγάπη», λέγει ὁ Παῦλος, «δέν ὑπερηφανεύεται, δέ φουσκώνει ἀπὸ ἐγωισμό, δέ φέρεται ἄσεμνα» (Α' Κορ. 13, 4-5). Ἡ ἀγάπη δέν κάνει κακὸ στό συνάνθρωπο. Ὅπου κυβερνᾷ ἡ ἀγάπη, πουθενά δέν ὑπάρχει Κάιν νά σκοτώσει τὸν ἀδελφὸ του. Βγάλε ἀπὸ τὴν καρδιά σου τὴν πηγὴ τοῦ φθόνου, καί ἔβγαλες τὸν ποταμὸ ὅλων τῶν κακῶν. Κόψε τὴ ρίζα, καί κατέστρεψες ταυτόχρονα καί τὸν καρπὸ. Καί τά λέγω αὐτά, γιατί λυπᾶμαι περισσότερο ἐκείνους πού φθονοῦν, παρά ἐκείνους πού φθονοῦνται, γιατί ἐκεῖνοι εἶναι κυρίως πού ζημιώνονται πάρα πολὺ καί πού προξενοῦν μεγάλη καταστροφὴ στὸν ἑαυτό τους. Ἐπειδὴ γι' αὐτούς πού φθονοῦνται ὁ φθόνος εἶναι, ἐάν τό θελήσουν, ἀφορμὴ γιὰ βράβευση.

Καί πρόσεχε, σέ παρακαλῶ, πῶς ὁ δίκαιος Ἄβελ ἐπαινεῖται καί ἀναφέρεται καθημερινά, καί ἡ σφαγὴ του ἔγινε γι' αὐτὸν ἀφορμὴ καλῆς φήμης. Καί αὐτὸς μετὰ τὸ θάνατό του ὀμιλεῖ ἐλεύθερα καί κατηγορεῖ μέ δυνατὴ φωνὴ τὸ δολοφόνου του. Ὁ Κάιν ὅμως, πού δῆθεν ἔμεινε στὴ ζωὴ, πῆρε τὴν ἀμοιβὴ του ἀνάλογα μέ τά ἔργα του, καί ἔζησε ἐπάνω στὴ γῆ ἀναστενάζοντας καί τρέμοντας. Ὁ Ἄβελ ὅμως πού σκοτώθηκε καί ξαπλώθηκε νεκρὸς ἔδειξε μετὰ τὸ θάνατό του μεγαλύτερη παρρησία (Γεν. 9, 10). Καί ὅπως ἔκαμε ἐκεῖνον ἡ ἁμαρτία του νά ζεῖ πιὸ ἄθλια καί ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἔτσι ἔκαμε αὐτὸν ἡ ἀρετὴ του νά λάμπει περισσότερο καί μετὰ τὸ θάνατό του. Γι' αὐτό λοιπὸν καί ἐμεῖς, γιὰ ν' ἀποκτήσουμε μεγαλύτερη παρρησία καί σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καί στὴν ἄλλη, γιὰ νά ἀπολαύσουμε περισσότερη χαρὰ πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἑορτὴ, ἄς καταστρέψουμε ὅλα τά ἀκάθαρτα ἐνδύματα τῆς ψυχῆς, ἄς γυμνωθοῦμε ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ φθόνου. Γιατί καί ἄν

ἀκόμη φανοῦμε ὅτι πετύχαμε πάρα πολλά, ὅλα θά τά χάσουμε, ὅταν μᾶς ἐνοχλεῖ τό πικρό καί ἄγριο αὐτό ἐλάττωμα, πού μακάρι νά τό ἀποφύγουμε ὅλοι μας, καί ἰδιαίτερα αὐτοί πού σήμερα μέ τή χάρη τοῦ βαπτίσματος ἔβγαλαν τό παλιό ἔνδυμα τῶν ἀμαρτημάτων τους καί πού μποροῦν νά λάμπουν σάν τίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Ἐσεῖς λοιπόν, παρακαλῶ, οἱ ὅποιοι υἱοθετηθήκατε σήμερα ἀπό τό Θεό, οἱ ὅποιοι ντυθήκατε τό λαμπρό αὐτό φόρεμα, διατηρήστε μέ κάθε τρόπο τή χαρά, στήν ὁποία εἴστε τώρα, ἀφοῦ φράξετε ἀπό παντοῦ τήν εἴσοδο στό διάβολο, ὥστε νά ἀπολαύσετε ἀφθονότερη τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί νά μπορέσετε ν' ἀποδώσετε καλά ἔργα ὁ ἓνας τριάντα, ὁ ἄλλος ἐξήντα, ὁ ἄλλος ἑκατό, καί νά ἀξιωθεῖτε νά συναντήσετε μέ παρρησία τό βασιλιά τῶν οὐρανῶν, ὅταν πρόκειται νά ἔλθει καί νά μοιράσει τά ἀπερίγραπτα ἀγαθά σ' ἐκείνους πού ἔζησαν ἐνάρετα τήν παρούσα ζωή, μέ τή βοήθεια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στόν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ δύναμη τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

[Πηγή: agiazoni.gr](http://agiazoni.gr)